

УВОД

Чињеница је да полазак у школу за дете представља једну од најзначајнијих прекретница у његовом животу, али је такође и период пун непознаница за њега и његове родитеље. Кроз читав предшколски период дете се интензивно развија и формира различите особине и навике. У зависности од индивидуалних психофизичких карактеристика дете се лакше или теже адаптира на школску средину и учење институционалним предшколским васпитањем и образовањем подстиче се развој укупних потенцијала код деце разних узраста, што представља један од битних момената у процесу припреме за школу. У предшколским установама се организују игровне активности, будући да су оне примерене узрастним и психофизичким особеностима деце. Програмска концепција предшколског васпитања и образовања почива на идеји да дете кроз игру учи, учећи се игра и на такав начин израста у активно и креативно биће, будући да је игра и креативни акт.

Искуство континуитета при прелазу из вртића у школу омогућава детету лакшу адаптацију на захтеве које му поставља школа. Међутим, у пракси деца могу да искусе дисконтинуитет у различитим аспектима живота и рада у установи. Превише наглашени дисконтинуитет проузрокује проблеме адаптације деце на школу, стрепњу и стрес, што има негативне последице на учење и понашање деце, посебно на почетку школовања. Прелаз из једне установе у другу треба да буде олакшано припремом деце, посетом школе, упознавањем живота и рада у школи, усклађивањем термина који су у употреби а то се постиже сарадњом свих запослених у обема установама. Учење кроз игру на млађем школском узрасту доприноси превазилажењу постојећег дисконтинуитета између система предшколског и школског васпитања и образовања. Садржаје наставних програма могуће је реализовати и применом правилно одмерених и осмишљених игровних активности у датом систему, уз подршку, подстицај и усмеравање одраслих и добро познавање узрастних и психофизичких особности сваког детета. Игра омогућава и олакшава постепени прелазак из предшколског у школски развојни период, слободно и креативно изражавање и развој дечијих потенцијала.

ИГРА И ЊЕНА УЛОГА У РАЗВОЈУ ДЕТЕТА

– Појам игре

Игру, за разлику од других активности, нарочито рада, карактерише слобода, спонтаност и сврсисходност. Једини разлог због којег се дете, млади и зреле особе играју је задовољство које из игре произилази. За разлику од игре, рад је активност која се најчешће доживљава као обавеза, односно обавеза којом се стварају добра или испуњава нека спољна функција, коју околина свесно захтева од индивидуе, или то особа чини сама да би обезбедила средства за живот. Постоје ситуације када иста активност може истовремено да буде и игра и рад и ако су разлике у појмовима игре и рада евидентне.

– Организовано учење кроз игру

Вишеструк је значај дететове игре за његов развој. Она доприноси развоју психофизичких функција детета, његових способности и знања. Деца у игри експериментишу, постављају и решавају проблеме на специфичан, сврсисходан и себи својствен начин. Тиме се дечја латентна искуства систематизују и прерастају у одређено знање. Истиче се да је кроз игру могуће трансформисати различите обрасце дечијег понашања и подстицати нове моделе, што доприноси даљем развоју потенцијала. Својим изразитим формативним могућностима игра подстиче развој дечијих способности и ствара предуслов за њихово усложњавање на старијим узрастима. Док се игра дете истражује свет око себе и сопствене могућности, проналази и измишља нове могућности деловања у различитим ситуацијама. На такав начин као што истиче Шато оно се припрема, „ за знатно каснију практичну активност, бежбајући нове функције које се сукцесивно појављују у току развоја“.

Игра одређеним материјалима детету помаже да се касније боље сналази у решавању сличних проблема. Дете у игри развија особне вештине и начине понашања и на тај начин стиче искуства, учи и ствара. Полазећи од индивидуалних карактеристика и могућности деце, неопходно је пажљиво одабрати и нудити различите игре и играчке, кроз које се огледају вредности и систем образовања и васпитања. Игра, дечији развој и васпитање су у комплементарном односу. Игра помаже и усмерава дечији развој, индиректно васпитава и образује, а развојни потенцијали остварују простор за нове игре. Стога се не може занемарити значај игре у васпитно-образовног рада са децом, како у предшколској установи, тако и у млађим разредима основне школе.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com